

הקול עובר, חביבי

קול המפרסם עובר לרח' הירקון 112, ת"א, מיקוד 63571 טלפונים:

03-293109, 293953

המזגן התקלקל?

מגן-קור שרותי קירור ומיזוג

רחוב דב הוז 7 חולון טלפון 881601 קשר אלחטי איתורית 78111 מנוי 8555

היא התשובה!

- שרות מהיר ומקצועי למזגני-אוור מכל הסוגים
- יעוץ, מכירה והתקנה
- מזגני-חלון ומזגנים רפוצלים

אפשרות בתשלומים

תן טרמפ לחייל

במדינה

(המשך מעמוד 42)

לפני כמה חודשים גילו כוחות הביטחון, השומרים על המערכת, סימני נים של גרירת שקים ועיקבה טריה בחול. החשד היה כי מישור ורק מלבנון את השקים שהכילו חשיש, ומישורו מכיוון ישראל גרר את הסם ולקח אותו למכירה בישראל.

המישור בירדה מי עבר באותו יום ליד השער, והתברר כי עברה שם מכונית לחם, המביאה לחם ממאפיה לחיילים ללבנון. החשד נפל על נהג משאית לחם, אברהם ברדה מי קריית-שמונה. המישור עזרה את הנהג ולקחה את סנדליו, כדי להשוותם לעיקבה שנמצאה ליד הגדר.

הגשש והסניגור. למרות כל החיפושים שנערכו בביתו ובמכוניתו של ברדה, לא נמצא כל סם, אך המישור החליטה לעצור אותו וביקשה זאת מבית-המשפט. לרברי המישור, יש לעצור מכיוון שביום שבו נמצאו סימני-הגרירה, סיים הנהג את עבודתו בארבע שעות מוקדם יותר, אחרי שטען כי הוא מרגיש ברע. המישור גם טענה, כי גשש של ה' מישור מצא דמיון מסויים בין ה' עיקבה ובין סנדליו של הנהג. הסניגור התל-איכבי עוזי בכר הופיע בבית-המשפט בצפת וביקש את שיחרורו של ברדה. הסניגור טען, כי כאשר רוצים למצוא זהות של נעל לעיקבה, עושים יציקת-גבס ומשווים באופן החלטי. במיקרה זה לא עשתה המישור יציקת-גבס, אלא טענה על דמיון כלכר. ואומנם, למרות המידע הסודי שהמישור הסתמכה עליו, שיחרר בית-המשפט את החשוד.

משפט

שלוס-בית ומישפט-שלמה

הזמנת החתול למסיבת-שמנת

הרכה נאשמים מנצלים את עונת-החגים כדי לפרוט על נימי נפשם של השופטים ולבקש חופשות. גם הסניגור דרור מקרין ביקש לקראת ראש-השנה חופשה עבור העציר דויד עובדיה. עובדיה (27), ללא עבר פלילי, נעצר לפני החג כאשר נתפס בירי המישור יחד עם אדם אחר כאמצע מעשה פריצה.

לפני ראש-השנה נודע לו כי אשתו שלא ידעה כי בעלה קשור לעולם הפשע, מאימת לעזוב את הבית יחד עם בתם התינוקות, ולא לשוב עוד. במצוקתו פנה הנאשם לסניגור וביקש ממנו לסדר לו חופשה מיוחדת, כדי שיוכל לדבר על לב אשתו.

כאשר פנה הסניגור לשופט בבקשה לשחרר את הנאשם לחג, הביעה התובעת התנגדות עזה. "לא ייתכן" הסבירה התובעת, "כי פורץ מועד ייצא לחופשה דווקא בעונת החגים, כאשר אנשים רבים עוזבים את בתם ונוסעים לטייל. זה כמו להזמין את החתול למסיבת שמנת", הצהירה.

השופט הירדה במצב הדברים ועשה מישפט שלמה. הוא הסכים עם התובעת כי אין לשחרר נאשם בפריצות דווקא בימי החג, אך מאידך הסכים גם לרברי הסניגור, כי חיי המישור של הנאשם הם בעלי ערך רב. על כן פסק השופט, כי עובדיה ישוחרר לחופשה מייד אחרי החג, בימים רגילים, כאשר הכריות שומרים על רכושם.

טביעת-העין של השופט

חשוד בגניבה או נאשם בסחר-מים?

השופט אליעזר כהן שלח מבט חטוף לעבר שורת החשודים שישבה לפניו. מבטו חזר ושכ לעברו של אחד מהם. משום מה, נראה לו האיש מוכר.

הבחור שהוצג לפני השופט בשם שמואל מיזרחי נעצר על-ידי המישור טרה ברחוב, וחיפוש בכליו העלה טבעת-זהב יקרה. המישור חשדה כי הטבעת גנובה, ועל כן ביקשה לעצור את מיזרחי. אך זיכרונו המתעורר של השופט אמר לו, כי חשוד זה הוא אותו האדם שהופיע לפניו כנאשם לפני יותר משנה, בשם אחר, והורשע כי עבירה של סחר-מים. הנאשם היה אז משוחרר בערובה, ובית-המשפט קבע מועד לגורדין כדי להטיל עליו עונש.

אולם במועד הקבוע לא הגיע הנאשם, והמישור מסרה כי הוא נעלם ואין יודעים את מקום המצאו.

בעת הפסקה קצרה בדיון, ביקש השופט כי יקראו לאולם את התובעת אלה ויינבאום, שהיתה התובעת כי מיישפט שבו נעלם הנאשם לפני גזר-הדיון. התובעת נכנסה לאולם, הביטה

ציירת עינבר

האם מוכרת. האב מזוהה

בחשוד וסימנה בראשה לשופט כי זהו אומנם האיש.

דרכי-האדם

כשרון מן הבורא

היא מתייחסת לציורים, כמו אל ילדים

את האם, אביכה גולדמן, הנדבנית מכפר-שמריו, מכירים רבים. את האב, אלישע גולדמן, בעל חברת הכספות מגן מוהים רבים. רק את הבת, הציירת שירלי עינבר, לא משייכים תמיד.

שירלי, בת ה-28, מציירת מגיל ארבע. את כישורונה היא חייבת לבורא. היא אף פעם לא למדה ציור, למרות שהיא מציירת כטכניקה מעורבת, של טמפרה ושמן, מישט-טכניקה. סיגנונה מזכיר את הציורים של הולנדי יאן וארדאייקי והנושאים — דוממים, וכי עיקר פנים ביתה המפואר שבהרצליה פיתוח. היא מציירת כלי-כסף, מגשים גדושי פירות, שטיחים פרסיים, כיסאות עתיקים, שולחן-שיש. הכל בנוגים טיבעיים וסגנוניים.

גם את עצמה אוהבת שירלי לצייר מדי פעם, והסיבה היא, פשוט, הנוחות: המודל של עצמה נמצא תמיד, בעת הצורך, בבית.

הריון כפול. ציוריה מספיקים בקושי להתייבש וכבר נמכרים בכמה אלפי דולרים הציור. והיום, אחרי שציירה ציורים רבים והשתתפה בתערוכות בארץ ובניו-יורק, גם למדה להיפרד מציוריה.

היא מתייחסת אליהם כמו אל ילדים: אוהבת אותם, מקדישה להם את מיטת זמנה וכישורנותיה, כשהיא מודעת לכך שיום אחד יעזבו את ביתה וימצאו להם קורת-גג אחרת.

צייר פלמי של סוף המאה ה-14. הנחשב על-ידי רבים לאבי הציור המודרני.